

Bruxelles, den 29. november 2024
(OR. en)

15916/1/24
REV 1

LIMITE

COPEN 499
DROIPEN 242
MIGR 422
COSI 212
COMIX 466
JAI 1703
CODEC 2175

Interinstitutionel sag:
2023/0439(COD)

NOTE

fra:	formandskabet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Tidl. dok. nr.:	ST 15915/24 + ADD 1
Komm. dok. nr.:	ST 16149/23 + COR 1 + COR 2
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastsættelse af minimumsregler for forebyggelse og bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen og om erstatning af Rådets direktiv 2002/90/EF og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA – Generel indstilling

Indledning

Den 28. november 2023 forelagde Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastsættelse af minimumsregler for forebyggelse og bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen og om erstatning af Rådets direktiv 2002/90/EF og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA (16149/23 + COR 1 + COR 2).

Forslaget er baseret på artikel 83, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Gruppen vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager (COPEN) behandlede forslaget under det spanske, belgiske og ungarske formandskab. Teksten, som den foreligger efter disse drøftelser, findes i bilaget.

I Europa-Parlamentet har Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) hovedansvaret. Birgit Sippel blev udpeget til ordfører. Der er endnu ikke fremlagt nogen betænkning.

Den 27. november 2024 drøftede Det Blandede Udvalg og Coreper nedenstående vigtigste spørgsmål. Et stort flertal af delegationerne anførte, at de kunne støtte den løsning, der blev fundet på disse spørgsmål, og som er gengivet i bilaget.

Den 28. november 2024 finjusterede RIA-råderne teksten til artikel 11, stk. 3 og 4, og den tilhørende betragtning 16: de ændringer, der er foretaget, er angivet i bilaget.

De vigtigste spørgsmål

1) Humanitær klausul (betragtning 7 i kombination med artikel 3)

Spørgsmålet om den humanitære klausul vedrører idéen om, at visse former for bistand til tredjelandstatsborgere med henblik på indrejse, transit eller ophold i Den Europæiske Union – navnlig bistand til nære familiemedlemmer eller støtte til at opfylde basale menneskelige behov – ikke bør betragtes som en strafbar handling i form af smugling af migranter.

I sit direktivforslag havde Kommissionen foreslået at indsætte klausulen i en betragtning, så medlemsstaterne kunne vælge, hvordan den skulle behandles. Under behandlingen i gruppen foreslog nogle medlemsstater imidlertid at flytte klausulen til den dispositive del.

Bortset fra spørgsmålet om, hvorvidt den humanitære klausul bør behandles i betragtningerne eller i den dispositive del, havde delegationerne også forskellig holdning med hensyn til klausulens nøjagtige ordlyd.

Efter en grundig gennemgang af de argumenter, der er blevet fremført under de årelange forhandlinger, og under hensyntagen til drøftelserne på de seneste møder forekommer det hensigtsmæssigt at behandle spørgsmålet om den humanitære klausul i en betragtning, jf. betragtning 7 (side 8).

Denne tekst bør læses i lyset af betragtning 6a, som understreger, at dette direktiv er et instrument til minimumsharmonisering: Det står medlemsstaterne frit for at vedtage eller opretholde lovgivning, der fastsætter en bredere inkriminering end det, der er fastsat i dette direktiv.

2) Sanktioner over for juridiske personer (artikel 8, stk. 3)

Efter anmodning fra nogle delegationer er der indsat en betragtning 13aa i teksten, og der er tilføjet et stk. 5 i artikel 8. Den nye tekst omhandler den særlige situation i stater, som andre EU-strafferetlige instrumenter ikke finder anvendelse på, og som i overensstemmelse med deres nationale ret ikke fastsætter størrelsen af strafferetlige eller ikkestrafferetlige bøder over for juridiske personer i forhold til grovheden af den strafbare handling, der er begået af en fysisk person, men anvender andre kriterier, herunder et kriterium baseret på manglende organisationsstrukturer og garantier eller andre mangler i den juridiske persons organisation.

Konklusion

På baggrund af ovenstående opfordres De Faste Repræsentanternes Komité til:

- a) at bekræfte enigheden om teksten til den generelle indstilling, jf. bilaget til denne note, og
- b) at henstille til Rådet, at det når frem til en generel indstilling til denne tekst, som vil udgøre mandatet for forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

FORMANDSKABETS OMARBEJDNING¹

Udkast til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om fastsættelse af minimumsregler for forebyggelse og bekæmpelse af hjælp til ulovlig
indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen og om erstatning af Rådets
direktiv 2002/90/EF og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

¹ Supplerende tekst i forhold til udkastet i 15916/24 er angivet med **fed skrift og understregning**. Tidligere foreslået tekst er kun markeret med **fed skrift**. Udgået tekst er markeret med [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen udgør kriminelle aktiviteter, der bringer menneskeliv i fare og krænker menneskers værdighed, med det formål at opnå høje fortjenester, hvilket undergraver de grundlæggende rettigheder. Disse kriminelle aktiviteter bidrager til irregulær migration og underminerer Unionens mål for migrationsstyring. De er drevet af stigende efterspørgsel og den store fortjeneste, som de kriminelle organisationer opnår. Forebyggelse og bekæmpelse af disse strafbare handlinger udgør fortsat en prioritet for Unionen.
- (2) Direktiv 2002/90/EF⁴ og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA⁵ ("menneskesmuglerpakken") udgør Unionens retlige ramme for bekæmpelse af hjælp til tredjelandsstatsborgeres ulovlige indrejse, transit og ophold. Der fastsættes heri en fælles definition af de strafbare handlinger, det er at yde hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold og en strafferamme for sådanne strafbare handlinger. For at imødegå nye tendenser og yderligere øge effektiviteten af EU's ramme for forebyggelse og bekæmpelse af disse strafbare handlinger er det nødvendigt at ajourføre den eksisterende retlige ramme.

⁴ Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/90/oj>).

⁵ Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA af 28. november 2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/946/oj).

- (3) Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner af 9. februar 2023 behovet for at styrke Unionens indsats for at forhindre irregulær migration og tab af menneskeliv, navnlig ved at intensivere samarbejdet med oprindelses- og transitlandene og ved at sikre et stærkere samarbejde mellem medlemsstaterne og med Europol, Frontex og Eurojust. I den fornyede handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter (2021-2025) fastsættes den politiske reaktion på smugling af migranter som en væsentlig del af den samlede tilgang til migration, der er fastsat i den nye pagt om migration og asyl. Den indeholder tiltag på fire prioriterede områder: et styrket samarbejde med partnerlande og internationale organisationer, sanktionering af migrantsmuglere og forebyggelse af, at migranter udnyttes, styrkelse af samarbejdet mellem de retshåndhævende og de judicielle myndigheder samt forøgelse af videnbasen.
- (4) Hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold er et tværnationalt fænomen, og i forbindelse med de foranstaltninger, der vedtages på EU-plan og nationalt plan, bør dets internationale dimension anerkendes. I forbindelse med Unionens og medlemsstaternes indsats bør der derfor tages hensyn til Unionens og dens medlemsstaters internationale forpligtelser, herunder i tilknytning til protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, De Forenede Nationers havretskonvention, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning, De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder samt arbejdet i FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse. **Navnlig bør intet i dette direktiv berøre medlemsstaternes og enkeltpersoners rettigheder og forpligtelser til og ansvar for at yde bistand til tredjelandssstatsborgere af humanitære årsager eller med henblik på at opfylde deres basale menneskelige behov i henhold til gældende folkeret – herunder international menneskerettighedslovgivning og navnlig, hvor det er relevant, konventionen af 1951 om flygtnings retsstilling som ændret ved New York-protokollen af 1967 og De Forenede Nationers havretskonvention, og i overensstemmelse med retlige forpligtelser. Denne bistand kan også omfatte juridisk, sproglig eller social rådgivning eller støtte.**

- (5) Under hensyntagen til udviklingen i de aktiviteter, der har til formål at lette ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen, samt Unionens og medlemsstaternes retlige forpligtelser i henhold til folkeretten bør der ske en yderligere indbyrdes tilnærmelse af definitionen af, hvad der udgør strafbare handlinger, i alle medlemsstaterne, således at den dækker den relevante adfærd mere omfattende.
- (6) I overensstemmelse med legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf i straffelovgivningen og for at bekæmpe kriminelle aktiviteter, der bringer menneskeliv i fare og krænker menneskers værdighed med det formål at opnå fortjeneste, er det nødvendigt at give en præcis og detaljeret definition af, under hvilke strafbare handlinger disse former for kriminel adfærd henhører. Bistand i forbindelse med ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen bør udgøre en strafbar handling, **i det mindste** når der er en forbindelse til en faktisk eller lovet økonomisk eller materiel fordel. **Dette berører ikke den måde, hvorpå medlemsstaterne i deres nationale ret behandler udført hjælp, hvor en faktisk eller lovet økonomisk eller materiel fordel ikke er en del af den strafbare handling.**

[...]

- (6a) Dette direktiv er et instrument til minimumsharmonisering. Som følge heraf står det medlemsstaterne frit for at vedtage eller opretholde lovgivning, der fastsætter en bredere inkriminering end det, der er fastsat i dette direktiv, med henblik på en mere effektiv bekæmpelse af migrantsmuglere. Medlemsstaterne bør sikre, at forsætligt at bistå en tredjelandstatsborger med indrejse i, transit gennem eller ophold på en medlemsstats område i strid med relevant EU-ret eller den pågældende medlemsstats lovgivning om tredjelandstatsborgeres indrejse, transit og ophold udgør en strafbar handling, i det mindste når den person, der udviser adfærden, direkte eller indirekte anmoder om, modtager eller accepterer en økonomisk eller materiel fordel eller et løfte herom eller udviser denne adfærd for at opnå en sådan fordel. Da dette direktiv er et instrument til minimumsharmonisering, kan medlemsstaterne imidlertid frit kriminalisere en sådan adfærd, når der ikke er ydet nogen økonomisk eller anden materiel fordel.
- (7) Intet i dette direktiv bør forstås som et krav om kriminalisering af henholdsvis bistanden til nære familiemedlemmer og den humanitære bistand eller den støtte til dækning af basale menneskelige behov, der ydes til tredjelandstatsborgere i overensstemmelse med gældende nationale og internationale retlige rammer.

[...]

- (7a) **Med forbehold af bestemmelser i national ret vedrørende ulovlig indrejse på den pågældende medlemsstats område** bør tredjelandstatsborgere ikke gøres strafferetligt ansvarlige **alene for det forhold**, at de har været genstand for den strafbare handling **hjælp til ulovlig indrejse, transit gennem eller ophold på en medlemsstats område.**
- (8) Konsekvenserne af at yde hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold går videre end til den medlemsstat, hvor den ulovlige indrejse finder sted. Minimumsregler for definitionen af, hvad der udgør strafbare handlinger, bør omfatte adfærd, der udvises på en hvilken som helst medlemsstats område, for at gøre det muligt for andre medlemsstater end dem, hvori der er sket ulovlig indrejse, at gribe ind over for sådanne strafbare handlinger, forudsat at de pågældende medlemsstater fastlægger strafferetlig kompetence for disse lovovertrædelser.
- (9) Der er behov for at sondre mellem den strafbare handling at yde hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen og de grove strafbare handlinger, der forvolder enkeltpersoner og samfundet større skade. Strafferammen bør afspejle den større samfundsmæssige bekymring for så vidt angår mere alvorlig og skadelig adfærd, og derfor bør strafbare handlinger af særlig grov karakter straffes med strengere straffe.
- (10) Medlemsstaterne bør anvende dette direktiv i overensstemmelse med og under fuld overholdelse af konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling som ændret ved New York-protokollen af 1967 og forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om non-refoulement, og de grundlæggende rettigheder.
- (11) Straffene for de strafbare handlinger bør være effektive, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne. Med henblik herpå bør der fastsættes minimumsniveauer for den maksimale fængselsstraf for fysiske personer. Supplerende foranstaltninger er ofte effektive og bør derfor også være tilgængelige i straffesager.

[...] ⁶[...]

- (11a) De maksimale fængselsstraffe, der er fastsat i dette direktiv for strafbare handlinger begået af fysiske personer, bør finde anvendelse på i det mindste de alvorligste af sådanne strafbare handlinger. Alle medlemsstaternes strafferet indeholder bestemmelser om manddrab, groft overfald samt overgreb på retshåndhævere eller andre strafbare handlinger, hvor brugen af grov vold er en del af forbrydelsen, enten begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed. Medlemsstaterne bør kunne gøre brug af disse generelle bestemmelser, herunder bestemmelser om skærpende omstændigheder, når de gennemfører bestemmelserne i dette direktiv vedrørende strafbare handlinger, der forårsager en persons dødsfald, uanset om de begås forsætligt eller ved grov uagtsomhed.**

⁶ [...]

(11b) Hvor dette direktiv fastsætter, at ulovlig adfærd kun udgør en strafbar handling, når den udføres forsætligt og ved at bringe en tredjelandsstatsborger i livsfare forårsager den pågældende [...] persons død, bør begrebet "hensigt" fortolkes i overensstemmelse med national ret under hensyntagen til relevant retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol ("Domstolen"). Intet i dette direktiv bør forstås således, at der kræves objektivet ansvar for eventuelle konsekvenser af de aktiviteter, der betragtes som strafbare handlinger i dette direktiv.

(12) [...]

- (13) Hvis den nationale lovgivning indeholder bestemmelser herom, bør juridiske personer holdes strafferetligt ansvarlige for hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen. Medlemsstater, hvis nationale lovgivning ikke indeholder bestemmelser om juridiske personers strafferetlige ansvar, bør sikre, at deres administrative sanktionssystemer indeholder effektive, afskrækkende og forholdsmæssige sanktionstyper og strafferammer som fastsat i dette direktiv med henblik på at nå dets mål. De bør ledsages af supplerende foranstaltninger. [...] **Adfærdens grovhed samt de berørte juridiske personers individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder bør tages i betragtning for at sikre, at den pålagte sanktion er effektiv, har afskrækkende virkning og er forholdsmæssig. Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte de maksimale bødeniveauer enten som en procentdel af den pågældende juridiske persons samlede omsætning på verdensplan eller som faste beløb. Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne beslutte, hvilken af disse to muligheder de vil anvende.**
- (13aa) Eftersom dette direktiv imidlertid udgør en videreudvikling af Schengenreglerne, bør der tages hensyn til den særlige situation i de medlemsstater, som andre EU-strafferetlige instrumenter ikke finder anvendelse på, og som i overensstemmelse med deres nationale ret ikke fastsætter størrelsen af strafferetlige eller ikkestrafferetlige bøder over for juridiske personer i forhold til grovheden af den lovovertrædelse, der er begået af en fysisk person, men anvender andre kriterier, herunder et kriterium baseret på manglende organisationsstrukturer og garantier eller andre mangler i den juridiske persons organisation. Hvis det er nødvendigt for at bevare sammenhængen i det nationale sanktionssystem over for juridiske personer, skal de pågældende medlemsstater have mulighed for at fastsætte det maksimale bødebeløb over for juridiske personer på et niveau, der er foreneligt med deres nationale system, forudsat at sanktionsniveauet over for juridiske personer som følge heraf stemmer overens med sanktionsniveauet i national ret for lovovertrædelser af tilsvarende grovhed, og at sanktionerne er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

- (13a) Hvis medlemsstaterne ved fastsættelsen af de bøder, der skal pålægges juridiske personer, vælger at anvende kriteriet om en juridisk persons samlede omsætning på verdensplan, bør de beslutte, om de skal beregne omsætningen på grundlag af det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om at pålægge bøden. Medlemsstaterne bør også overveje at fastsætte regler for de tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastsætte en bødes størrelse på grundlag af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der gik forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der gik forud for året for afgørelsen om pålæggelse af bøden. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne kunne tage hensyn til andre kriterier, såsom den samlede omsætning på verdensplan i et andet regnskabsår. Hvis disse regler omfatter fastsættelse af faste bødestørrelser, bør det ikke være nødvendigt, at de maksimale niveauer af disse beløb når de niveauer, der i dette direktiv er fastsat som mindstekravet for de maksimale bødeniveauer i faste bødestørrelser.
- (13b) Hvis medlemsstaterne vælger et maksimalt niveau for bøder, der fastsættes i faste beløb, bør sådanne niveauer fastsættes i national ret. De højeste niveauer for sådanne bøder bør gælde for de groveste strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, og som begås af økonomisk stærke juridiske personer. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, hvordan disse højeste bødeniveauer skal beregnes, herunder fastlægge betingelser herfor. Det er vigtigt, at medlemsstaterne regelmæssigt reviderer de bødeniveauer, der fastsættes i faste beløb, under hensyntagen til inflationsrater og andre udsving i pengeværdien i overensstemmelse med procedurerne i deres nationale ret. Medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, bør fastsætte maksimale bødeniveauer i deres valuta, som svarer til de i dette direktiv fastsatte niveauer i euro på datoen for dets ikrafttræden. Disse medlemsstater opfordres til regelmæssigt at revidere bødeniveauerne, også med hensyn til udviklingen i vekselkursen.

- (13c) **Fastsættelsen af det maksimale bødeniveau berører ikke dommeres eller domstoles skønsbeføjelser i straffesager til at pålægge passende sanktioner i de enkelte sager. Da dette direktiv ikke fastsætter nogen mindste bødesatser, bør dommerne eller domstolene under alle omstændigheder pålægge passende sanktioner under hensyntagen til den pågældende juridiske persons individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder og adfærdens grovhed.**
- (14) **Begrebet skærpende omstændigheder bør forstås enten som forhold, der giver dommeren mulighed for at idømme en højere straf for den samme strafbare handling end den, der normalt idømmes uden disse forhold, eller som muligheden for at behandle flere strafbare handlinger kumulativt og derved øge sanktionsniveauet.**
[...] Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fastsætte bestemte skærpende omstændigheder, hvis der i national ret allerede er fastsat bestemmelser om særskilte strafbare handlinger eller en generel mulighed for, at de nationale domstole kan vægte alle relevante skærpende omstændigheder, og dette kan føre til strengere sanktioner.
- [...]
- (14a) **En situation med instrumentalisering kan opstå, hvor et tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktør tilskynder tredjelandssstatsborgere og statsløse til at rejse eller faciliterer tredjelandssstatsborgeres eller statsløses rejse til Unionens ydre grænser eller til en medlemsstat, hvor sådanne tiltag er tegn på et tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktørs hensigt om at destabilisere Unionen eller en medlemsstat, og hvor det er sandsynligt, at sådanne tiltag kan bringe en medlemsstats væsentlige funktioner i fare, herunder opretholdelsen af lov og orden eller beskyttelsen af dens nationale sikkerhed.**

- (14b) **Situationer, hvor ikkestatslige aktører er involveret i organiseret kriminalitet, navnlig smugling, bør ikke betragtes som instrumentalisering af migranter, når der ikke er noget mål om at destabilisere Unionen eller en medlemsstat.**
- (14c) **Humanitær bistand bør ikke betragtes som instrumentalisering af migranter, når der ikke er noget mål om at destabilisere Unionen eller en medlemsstat.**
- (14d) **For så vidt angår Cypern fastsætter Rådets forordning (EF) nr. 866/2004⁷ specifikke regler, der finder anvendelse på linjen mellem de områder af Republiken Cypern, hvor regeringen for Republiken Cypern udøver faktisk kontrol, og de områder, hvor den ikke udøver faktisk kontrol. Skønt denne linje ikke udgør en ydre grænse, bør en situation, hvor et tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktør tilskynder tredjelandssstatsborgere eller statsløse til eller faciliterer tredjelandssstatsborgere eller statsløse i at passere denne linje, betragtes som instrumentalisering, hvis alle de øvrige elementer af instrumentalisering er til stede.**

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 866/2004 af 29. april 2004 om en ordning i henhold til artikel 2 i protokol nr. 10 til tiltrædelsesakten, EUT L 161 af 30.4.2004, s. 128.

[...]

- (15) Den indbyrdes tilnærmelse af de strafferammer, der anvendes i praksis, og deres effektivitet bør også fremmes for så vidt angår fælles formildende omstændigheder, der afspejler bidraget fra fysiske eller juridiske personer, der har begået en strafbar handling som omhandlet i dette direktiv, gennem samarbejde med de kompetente nationale myndigheder om efterforskning eller afsløring af en sådan strafbar handling. **Under alle omstændigheder bør det ligge inden for dommerens eller domstolens skønsbeføjelser at afgøre, hvorvidt straffen skal mindskes under hensyntagen til de specifikke omstændigheder i hver enkelt sag.**

- (16) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om de forældelsesfrister, der sætter dem i stand til effektivt at bekæmpe strafbare handlinger som omhandlet i dette direktiv, uden at dette berører nationale regler, hvori der ikke fastsættes forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse. **Desuden kan medlemsstaterne i henhold til dette direktiv i overensstemmelse med deres nationale retssystemer frit fastsætte forældelsesfrister for håndhævelse af sanktioner, der pålægges efter en endelig domfældelse, enten på grundlag af den faktisk pålagte sanktion eller alternativt på grundlag af den maksimale sanktion, der er fastsat for den strafbare handling. Dette direktiv fastsætter derfor passende forældelsesfrister for hver af disse muligheder.** Som hovedregel bør begyndelsestidspunktet for en forældelsesfrist være det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået. Da dette direktiv fastsætter minimumsregler, kan medlemsstaterne imidlertid i deres nationale lovgivning fastsætte, at forældelsesfristen begynder senere, f.eks. på det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev afsløret, forudsat at dette tidspunkt er klart defineret i overensstemmelse med national ret. Hvis medlemsstaterne i henhold til dette direktiv har tilladelse til at fastsætte kortere forældelsesfrister, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere angivne handlinger, kan sådanne handlinger fastsættes i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats retssystem.
- (17) For at bekæmpe hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen er det af allerstørste betydning at sikre en effektiv beslaglæggelse af udbyttet af strafbart forhold samt af de redskaber, der anvendes til at begå de strafbare handlinger, herunder f.eks. både, motorer og andre skibskomponenter og køretøjer. Med henblik herpå bør der gøres fuld brug af de eksisterende instrumenter om indefrysning og konfiskation af udbytte og redskaber fra strafbart forhold såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1260⁸.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1260 af 24. april 2024 om inddrivelse og konfiskation af aktiver (EUT L, 2024/1260, 2.5.2024).

- (18) I betragtning af den grænseoverskridende karakter af de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, mobiliteten hos de lovovertrædere, der udviser ulovlig adfærd, og muligheden for grænseoverskridende efterforskning er det nødvendigt at fastsætte regler for medlemsstaternes fastlæggelse af strafferetlig kompetence med henblik på effektivt at bekæmpe en sådan adfærd. Ulovlig transit **igennem** eller ulovligt ophold, der helt eller delvis finder sted på en medlemsstats område, bør gøre det muligt for en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den første ulovlige indrejse fandt sted, at fastlægge strafferetlig kompetence. Grovheden og den grænseoverskridende karakter af de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, kræver, at der fastlægges strafferetlig kompetence [...] **i forhold til** fysiske personer, der er statsborgere i den pågældende medlemsstat. **Af samme årsager er det nødvendigt, at medlemsstaterne fastlægger strafferetlig kompetence for strafbare handlinger begået om bord på skibe og luftfartøjer, der er registreret i medlemsstaten eller fører dens flag. Medlemsstaterne bør også have lov til at udvide deres strafferetlige kompetence til at omfatte strafbare handlinger, der er blevet begået uden for deres område [...] af tredjelandssstatsborgere, der har deres sædvanlige opholdssted på deres [...] område og af [...] juridiske personer, [...] når disse er etableret i den pågældende medlemsstat, eller med hensyn til enhver virksomhed, der helt eller delvis udøves på dens område. [...] Medlemsstaterne, herunder andre medlemsstater end dem, hvor den første ulovlige indrejse fandt sted, bør have lov til at fastlægge strafferetlig kompetence for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, når adfærden er foregået uden for deres område og [...] hvis formål [...] er, at de tredjelandssstatsborgere, der er genstand for den strafbare handling, ulovligt indrejser i[...] eller er i transit [...] gennem den pågældende medlemsstat.**
- (19) Når der ydes bistand til en tredjelandssstatsborger med henblik på, at den pågældende kan nå frem til en medlemsstats område, kan de berørte medlemsstater også fastlægge strafferetlig kompetence for forsøg, selv om tredjelandssstatsborgeren ikke indrejser på deres område. [...]

- (19a) Medlemsstaterne opfordres til at kriminalisere smugling af migranter, uanset hvor den strafbare handling blev begået, og til at overveje at fastlægge strafferetlig kompetence i forbindelse med smugling af migranter uden for deres område ud over de minimumsregler, der er fastsat i dette direktiv, i overensstemmelse med folkeretten.
- (20) Hvis en strafbar handling henhører under mere end én medlemsstats strafferetlige kompetence, bør de berørte medlemsstater samarbejde om at afgøre, hvilken medlemsstat der er bedst egnet til at foretage retsforfølgning. Hvis de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater efter samarbejde eller direkte høringer i henhold til Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA⁹ beslutter at centralisere straffesager i en enkelt medlemsstat ved overførsel af retsforfølgning i straffesager, bør **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/... af 27. november 2024 om overførsel af retsforfølgning i straffesager** [vedtaget, men endnu ikke offentliggjort]¹⁰ anvendes til en sådan overførsel. Med henblik herpå bør der tages behørigt hensyn til de relevante kriterier i nævnte forordnings artikel 5. Prioriteringen og vægten af sådanne kriterier bør baseres på de faktiske omstændigheder i den konkrete sag.
- (21) For at bekæmpe hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen bør der anvendes både strafferetlige og forebyggende mekanismer. Forebyggelsen af de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, bør mindske behovet for en strafferetlig reaktion og have mere generelle fordele med hensyn til at reducere kriminaliteten. **Forebyggelse** [...] bør tage sigte på at forbedre bevidstgørelsen af offentligheden og omfatte **passende foranstaltninger såsom** oplysningskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer **under overholdelse af national kompetence og national ret**. De bør gennemføres i samarbejde med andre medlemsstater, relevante EU-agenturer og tredjelande.

⁹ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2009/948/oj).

¹⁰ Teksten blev vedtaget den 5. november og undertegnet den 27. november. Offentliggørelsen – med nummeret på forordningen – vil sandsynligvis finde sted et sted i december.

- (22) Hvis de nationale myndigheder, der opdager, efterforsker, retsforfølger eller pådømmer de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, mangler ressourcer og håndhævelsesbeføjelser, skaber det hindringer for en effektiv forebyggelse og sanktionering af de strafbare handlinger. Manglen på ressourcer kan navnlig forhindre myndighederne i at gribe ind eller begrænse deres håndhævelsesforanstaltninger, hvilket gør det muligt for lovovertrædere at unddrage sig ansvar eller at få en straf, der ikke står i forhold til den strafbare handlingens grovhed. Der bør derfor fastsættes minimumskriterier for ressourcer og håndhævelsesbeføjelser.
- (23) Hvorvidt håndhævelseskæden fungerer effektivt, afhænger af en række sagkyndiges færdigheder. Komplexiteten af de udfordringer, der er forbundet med at yde hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen, og arten af sådanne strafbare handlinger kræver en tværfaglig tilgang, et højt niveau af juridisk viden, teknisk ekspertise og finansiell støtte samt et højt uddannelses- og specialiseringsniveau hos alle relevante kompetente myndigheder. Medlemsstaterne bør tilbyde uddannelse, der passer til den stilling, som de, der afslører, efterforsker, retsforfølger eller træffer afgørelse om strafbare handlinger i sager om hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen, har.
- (24) For at sikre en vellykket håndhævelse bør medlemsstaterne stille effektive efterforskningsredskaber til rådighed **for de kompetente myndigheder** med henblik på de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, såsom dem, der er **tilgængelige efter** [...] deres nationale ret for bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller andre grove **strafbare handlinger** [...]. **Sådanne redskaber kan omfatte** [...] aflytning af kommunikation, skjult overvågning, herunder elektronisk overvågning, overvågning af bankkonti og andre finansielle efterforskningsværktøjer. **Disse** [...] værktøjer bør **anvendes** [...] i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under fuld overholdelse af chartret [...]. I overensstemmelse med national ret bør arten og grovheden af de strafbare handlinger, der efterforskes, begrunde anvendelsen af disse efterforskningsredskaber. Retten til beskyttelse af personoplysninger bør respekteres.

- (25) [...] ¹¹[...]
- (26) For effektivt at bekæmpe hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne tilvejebringer nøjagtige [...] data om omfanget af og tendenserne i de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv [...]. Medlemsstaterne bør **som minimum** indsamle og indberette relevante **eksisterende** statistiske data om sådanne strafbare handlinger, **der er tilgængelige på centralt plan**, til Kommissionen. Kommissionen bør regelmæssigt vurdere og offentliggøre resultaterne på grundlag af de data, som medlemsstaterne fremsender. Medlemsstaterne bør også regelmæssigt indsamle og formidle **eksisterende** statistiske data og oplysninger om anvendelsen af dette direktiv for at gøre det muligt at holde øje med gennemførelsen af det. De statistiske data og oplysninger bør [...] indsamles på grundlag af fælles minimumsstandarder.
- (27) Da målene i dette direktiv, nemlig at fastsætte minimumsregler for at forebygge og forhindre, at der ydes hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og på grund af foranstaltningens omfang bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

¹¹ [...]

- (28) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig respekt for og beskyttelse af den menneskelige værdighed, retten til respekt for menneskets integritet, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed, børns rettigheder, foreningsfrihed, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt forbuddet mod ne bis in idem.
- (29) Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i direktiv 2002/90/EF og rammeafgørelse 2002/946/RIA. Da de ændringer, der skal foretages, er væsentlige, bør direktiv 2002/90/EF og rammeafgørelse 2002/946/RIA af klarhedshensyn erstattes som helhed for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.
- (30) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF¹² og udtrædelsesaftalen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige¹³.
- (31) Irland deltager i dette direktiv i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁴.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

¹³ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT C 384 I af 12.11.2019, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019\(3\)/oj](http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019(3)/oj)).

¹⁴ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

- (32) I medfør af artikel 1 og 2 i [...] protokol **nr. 22** om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om dette direktiv til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre dette direktiv i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (33) For så vidt angår Island og Norge udgør dette direktiv en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁵, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra E, [...] i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹⁶.

¹⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36,
ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

¹⁶ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

- (34) For så vidt angår Schweiz udgør dette direktiv en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁷, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra E, [...] i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁸.
- (35) For så vidt angår Liechtenstein udgør dette direktiv en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra E, [...] i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU²⁰.

¹⁷ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁸ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

¹⁹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

²⁰ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

- (36) For så vidt angår Cypern [...] udgør dette direktiv en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. [...] artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 [...]—

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes der minimumsregler for definitionen af, hvad der udgør strafbare handlinger, og sanktionerne herfor i forbindelse med hjælp til tredjelandstatsborgeres ulovlige indrejse i, transit **gennem** og ophold **på en medlemsstats område** samt foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe sådanne strafbare handlinger.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som ikke har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, jf. definitionen i artikel 2, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399
2. "uledsaget mindreårig": en tredjelandstatsborger under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for vedkommende i henhold til ret eller praksis i den pågældende medlemsstat, så længe vedkommende ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter også mindreårige, der efterlades alene, efter at de er indrejst på medlemsstaternes område
3. "juridisk person": enhver retlig enhed, der har denne status efter gældende national ret, dog ikke stater eller offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 3

Strafbare handlinger

[...] Medlemsstaterne sikrer, at det udgør en strafbar handling forsætligt at bistå en tredjelandsskatsborger med indrejse i, transit gennem eller ophold på en medlemsstats område i strid med relevant EU-ret eller den pågældende medlemsstats lovgivning om tredjelandsskatsborgeres indrejse, transit og ophold, hvis [...] den person, der udviser denne adfærd, direkte eller indirekte kræver, modtager eller accepterer en økonomisk eller materiel fordel eller et løfte herom eller udviser denne adfærd med henblik på at opnå en sådan fordel [...].

[...]

[...]

Artikel 4

Strafbare handlinger af særlig grov karakter

(udgår)

Artikel 5

Anstiftelse, medvirken og forsøg

Medlemsstaterne sikrer, at anstiftelse og medvirken til samt forsøg[...] på at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, [...] kan straffes som strafbare handlinger.

Artikel 6

Sanktioner over for fysiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3[...] og 5 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel[...] 3[...] omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst **tre** år.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i [...] **artikel 3** omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst [...] **otte år, hvis:**
 - a) **den strafbare handling blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA**
 - b) **den strafbare handling har bragt de tredjelandstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling, i alvorlig livsfare**
 - c) **den strafbare handling blev begået under anvendelse af grov vold mod de tredjelandstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling**
 - d) **de tredjelandstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling, var særligt sårbare, herunder uledsagede mindreårige.**

Det er op til medlemsstaterne at afgøre, om denne bestemmelse også finder anvendelse i situationer, hvor en tredjelandstatsborger forsætligt bistår med ophold på en medlemsstats område.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i [...] artikel **3**[...] omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst [...] **ti år, hvis den pågældende strafbare handling ved at bringe en tredjelandsstatsborger, der var genstand for den strafbare handling, i alvorlig livsfare forårsagede den pågældende persons død.**
5. Ud over de straffe, der pålægges i henhold til stk. 1-4, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fysiske personer, **der** [...] har [...] **begået** [...] en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 [...] og **5**, kan pålægges **supplerende** strafferetlige eller administrative sanktioner eller foranstaltninger pålagt af en kompetent myndighed, [...], **som kan omfatte følgende:**

-a) bøder

- a) inddragelse af tilladelser eller godkendelser til at udøve de aktiviteter, **der** har ført til den strafbare handling, eller forbud mod direkte eller gennem en mellemmand at udøve den erhvervsmæssige aktivitet, i forbindelse med hvilken den strafbare handling blev begået
- b) [...]
- c) forbud mod indrejse i og ophold på medlemsstaternes område [...]
- d) udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner.
- e) *(flyttet til litra -a))*

[...]

Artikel 7

*Juridiske personers **ansvar***

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5, og som for at skaffe disse juridiske personer vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den pågældende juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, idet den pågældende har:
 - a) bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne
 - c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person kan holdes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol udøvet af en af de personer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, har gjort det muligt for en person under den juridiske persons myndighed at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5 til fordel for den juridiske person.
3. En juridisk persons ansvar i henhold til **denne artikels** stk. 1 og 2 **udelukker** ikke [...] strafferetlig forfølgning af fysiske personer, **der begår, anstifter** eller medvirker til de i artikel 3[...] og 5 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 8

Sanktioner [...] over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer, der drages til ansvar i henhold til artikel 7, **stk. 1 eller 2**, kan [...] **straffes med strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner [...] eller foranstaltninger**, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at **sanktioner [...]** over for juridiske personer, der **drages** til ansvar i henhold til artikel 7, **stk. 1 eller 2**, for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5, **omfatter strafferetlige eller ikkestrafferetlige bøder og kan omfatte andre ikkestrafferetlige sanktioner [...] eller foranstaltninger såsom[...]**:
 - a) [...]
 - b) udelukkelse fra offentlige ydelser [...] **eller** offentlig støtte[...]
 - c) [...] udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud, [...] koncessioner **og licenser**
 - d) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve **forretnings[...]**aktiviteter
 - e) anbringelse under retsligt tilsyn,
 - f) tvangsopløsning efter retskendelse
 - g) [...] lukning af de forretningssteder[...], der er blevet brugt til at begå den strafbare [...] handling

- h) inddragelse af tilladelser og godkendelser til at udøve aktiviteter, **der** [...] har ført til [...] den **relevante** strafbare handling

[...]

3. **Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de strafbare handlinger, der er omfattet af artikel 3 og artikel 6, stk. 3 og 4, i det mindste for juridiske personer, der drages til ansvar i henhold til artikel 7, stk. 1, kan straffes med strafferetlige eller ikkestrafferetlige bøder**, hvis størrelse skal stå i et rimeligt forhold til **grovheden** [...] af den pågældende juridiske persons adfærd og til den pågældende juridiske persons individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det maksimale bødeniveau ikke er lavere end:

- a) **for strafbare handlinger omfattet af [...] artikel 3[...]**

- i) **3 %** af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan enten i det regnskabsår, der går forud for **det** [...], hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for **året for** [...] afgørelsen **om pålæggelse af bøden**, [...] **eller**
- ii) **et beløb svarende til 24 000 000 EUR.**

- b) **for strafbare handlinger omfattet af [...] artikel [...]6, stk. 3 og 4:**

- i) **5 %** af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan enten i det regnskabsår, der går forud for det, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for året for [...] afgørelsen **om pålæggelse af bøden**, [...] **eller**
- ii) **et beløb svarende til 40 000 000 EUR.**

[...]

4. [...] Medlemsstaterne kan **fastsætte** [...] regler [...] **for** de tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastsætte bødens størrelse på grundlag af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for **det** [...], hvor [...] den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for **året for** [...] afgørelsen **om pålæggelse af bøden**.
5. Hvis det er nødvendigt for at bevare sammenhængen i det nationale sanktionssystem over for juridiske personer, kan det maksimale bødebeløb over for juridiske personer, der holdes ansvarlige i henhold til artikel 7, stk. 1, for de strafbare handlinger, der er omfattet af artikel 3 og artikel 6, stk. 3 og 4, være forskelligt fra det, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, forudsat at sanktionsniveauet som følge heraf stemmer overens med sanktionsniveauet i national ret for lovovertrædelser af tilsvarende grovhed begået af juridiske personer, og at sanktionerne er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.

Med forbehold af artikel 8, stk. 2, skal sådanne sanktionssystemer også omfatte muligheden for

- a) at pålægge økonomiske sanktioner, der tager højde for huller eller mangler i struktur eller organisation hos den juridiske person, som har tilladt, at lovovertrædelserne har fundet sted
- b) erstatningskrav og
- c) konfiskation.

Artikel 9

Skærpende omstændigheder

I det omfang følgende omstændigheder ikke allerede indgår i gerningsindholdet i de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at **en eller flere af** følgende omstændigheder [...] i forbindelse med de relevante strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5, **i overensstemmelse med national ret kan** betragtes som **en** skærpende omstændighed[...]:

- a) den strafbare handling blev begået af en embedsmand under udøvelsen af dennes hverv
- b) [...]
- c) lovovertræderen har tidligere fået [...] **en endelig dom** for [...] strafbare handlinger af samme art **som dem, der er omhandlet i artikel 3[...] eller 5**
- d) den strafbare handling medførte eller forårsagede [...] instrumentalisering af den tredjelandssstatsborger, der var genstand for den strafbare handling
- e) fratagelse af identitets- eller rejsedokumenter fra de tredjelandssstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling
- f) [...]
- g) **den strafbare handling indebar grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling af den tredjelandssstatsborger, der var genstand for den strafbare handling.**

Artikel 10

Formildende omstændigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at **en eller flere af følgende omstændigheder** i forbindelse med de **relevante** strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5, **i overensstemmelse med national ret kan [...]** betragtes som en formildende omstændighed [...]:

- a) **lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som hjælper dem med at identificere eller retsforfølge andre lovovertrædere [...]**
- b) **lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som hjælper dem med at fremskaffe bevismateriale.**

Artikel 11

Forældelsesfrister [...]

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at [...] **sikre**, at de i artikel 3[...] og 5 omhandlede strafbare handlinger kan efterforskes, retsforfølges, behandles og [...] **pådommes** i tilstrækkelig lang tid efter, at disse strafbare handlinger blev begået, således at disse strafbare handlinger kan håndteres effektivt.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastsætte en forældelsesfrist, der sikrer, at sanktioner, der er pålagt efter en endelig domfældelse for en strafbar handling omhandlet i artikel 3, kan fuldbyrdes i tilstrækkelig lang tid efter denne domfældelse.

[...]

2. Forældelsesfristen omhandlet i stk. 1, første afsnit[...], er som følger:

- a) for strafbare handlinger, der kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst tre års fængsel, mindst tre år regnet fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået**
- b) for strafbare handlinger, der kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst otte års fængsel, mindst otte år regnet fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået**
- c) for strafbare handlinger, der kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst ti år, mindst ti år regnet fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået.**

[...]

3. Forældelsesfristen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, er som følger:

- a) mindst tre år regnet fra datoen for den endelige domfældelse i følgende tilfælde:
 - i) en fængselsstraf på op til et år, eller alternativt
 - ii) en fængselsstraf for en strafbar handling, der kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst tre år og
- b) i) mindst fem år regnet fra datoen for den endelige domfældelse [...] i tilfælde af en fængselsstraf på over et år, eller alternativt
 - ii) mindst otte år regnet fra datoen for den endelige domfældelse i tilfælde af fængselsstraf for en strafbar handling, der kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst otte års fængsel, [...] og

[...]

c) mindst ti år regnet fra datoen for den endelige domfældelse i følgende tilfælde:

- i) en fængselsstraf på mere end fem år, eller alternativt**
- ii) en fængselsstraf for en strafbar handling, der kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst ti år.**

4. Uanset stk. 2, litra **b)-c)**, [...] stk. 3, litra **b)**, nr. ii), og **stk. 3, litra c)**, kan medlemsstaterne fastsætte en kortere forældelsesfrist, **men ikke kortere end fem år**, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger. [...]

Artikel 12

Strafferetlig kompetence

1. Hver medlemsstat **træffer de nødvendige foranstaltninger til at** fastlægge sin strafferetlige kompetence med hensyn til **de** strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5, hvor[...]:
 - a) **den strafbare handling** [...] helt eller delvis **er** begået **på** dens område
 - b) **lovovertræderen** er [...] statsborger i medlemsstaten[...]

[...]

[...] **c) den strafbare handling** er [...] begået om bord på [...] et skib eller et luftfartøj, der er registreret i **den pågældende medlemsstat** [...] eller fører dens flag

[...]

2. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktion til også at omfatte én eller flere af de i artikel 3 og 5 omhandlede strafbare handlinger, der er begået uden for dens område, hvor:

- a) lovovertræderen har sædvanligt opholdssted på dens område**
- b) den strafbare handling blev begået til fordel for en juridisk person,**
 - i) der er etableret på dens område**
 - ii) for så vidt angår virksomhed, der helt eller delvis udøves på [...] dens område**
- c) adfærden sigter mod ulovlig indrejse eller transit for tredjelandsstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling, i denne medlemsstats område.**

3.[...]

4. [...] I det i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde og hvis en medlemsstat har besluttet at udvide den strafferetlige kompetence i henhold til stk. 2, træffer hver medlemsstat [...] med henblik på retsforfølgning af de i artikel 3[...] og 5 omhandlede strafbare handlinger, der er begået uden for en medlemsstats område, [...] de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at **udøvelsen af** dens strafferetlige kompetence ikke er [...] [...] betinget af [...], at **der kun kan indledes retsforfølgning efter en anmeldelse fra den stat, hvor den strafbare handling blev begået.**

[...]

5. [...] Hvis en strafbar handling som omhandlet i artikel 3[...] og 5, henhører under mere end én medlemsstats strafferetlige kompetence, samarbejder **disse** [...] medlemsstater om at afgøre, hvilken medlemsstat der skal føre straffesagen. Når det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, i rammeafgørelse 2009/948/RIA²¹, henvises sagen til Eurojust.

Artikel 13

Forebyggelse

1. Medlemsstaterne træffer passende **foranstaltninger** [...] såsom oplysnings- og bevidstgørelseskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer, **hvis det er relevant med særlig vægt på onlinedimensionen og under overholdelse af national kompetence og national ret**, der tager sigte på at øge offentlighedens bevidsthed og mindske omfanget af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5.

²¹ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

2. Når det er relevant, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, i samarbejde med andre medlemsstater, relevante EU-agenturer, [...] tredjelande **og relevante civilsamfundsorganisationer og andre interessenter såsom den private sektor.**

Artikel 14

Ressourcer

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder, **der** [...] afslører [...], efterforsker [...], retsforfølger eller træffer afgørelse om de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5, råder over et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og tilstrækkelige finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer [...] til effektivt at udføre deres opgaver i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 15

Uddannelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer og tilbud om **regelmæssig og** specialiseret uddannelse [...] til medlemmerne af de retshåndhævende [...] myndigheder og personalet hos de myndigheder, herunder personale ved domstole, bistands- og støttetjenester samt grænsevagter, der har til opgave at foretage strafferetlig efterforskning og retsforfølgelse af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5.
2. Uden at det berører retsvæsenets uafhængighed **og forskelle i opbygningen af retsvæsenet i Unionen, tilskynder** medlemsstaterne **til generel såvel som specialiseret uddannelse til dommere og anklagere** [...], der er involveret i straffesager og efterforskninger, for så vidt angår målene for dette direktiv.

Artikel 16

Efterforskningsredskaber

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der er effektive og forholdsmæssige efterforskningsredskaber til rådighed til efterforskning eller retsforfølgning af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] og 5. Hvor det er relevant, skal **disse** redskaber [...] omfatte særlige efterforskningsredskaber som dem [...], der anvendes til **bekæmpelse** [...] af organiseret kriminalitet eller i andre sager [...] om alvorlig kriminalitet.

Artikel 17

Indsamling af oplysninger og statistik

1. Medlemsstaterne sikrer [...], at der findes et system til registrering, fremstilling og fremlæggelse af anonymiserede statistiske data [...] om de typer strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3[...] 5, med henblik på at overvåge effektiviteten af deres systemer til bekæmpelse af strafbare handlinger som omhandlet i dette direktiv.
2. De statistiske data, der er omhandlet i stk. 1, skal [...] **mindst omfatte eksisterende data, der er tilgængelige på centralt plan, vedrørende:**
 - a) antallet af registrerede tredjelandsstatsborgere, der har været genstand for den strafbare handling, opdelt efter nationalitet, køn og alder (barn/voksen) i overensstemmelse med national ret og praksis
 - b) [...]

- c) antallet af fysiske personer, der retsforfølges for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv [...]
- d) antallet af juridiske personer, der retsforfølges for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv [...]
- e) antallet af **afgørelser om retsforfølgelse (afgørelser om retsforfølgelse eller ingen retsforfølgelse)**
- f) antallet af endelige retsafgørelser [...] (dvs. domfældelse, frifindelse[...])
- g) antallet af fysiske personer, der dømmes for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv [...]
- h) antallet af fysiske personer, der er genstand for sanktioner, opdelt efter sanktionstype og strafferamme (fængsel, bøde, andet), køn og nationalitet
- i) antallet af juridiske personer, der dømmes for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv [...]
- j) antallet af juridiske personer, der straffes **efter en domfældelse**, opdelt efter [...] sanktionstype (bøde eller andet)
- k) [...]

3. Medlemsstaterne [...] fremsender årligt til Kommissionen de statistiske data, der er omhandlet i stk. 2, for det foregående år i et lettilgængeligt og sammenligneligt standardformat. Medlemsstaterne bestræber sig på at fremsende disse data senest den 30. september og fremsender dem senest den 31. december hvert år. [...]

Artikel 18

[...]

Henvisninger til direktiv 2002/90/EF og rammeafgørelse 2002/946/RIA

Henvisninger til direktiv 2002/90/EF og rammeafgørelse 2002/946/RIA gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

[...]

Artikel 19

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... *[...] to år efter [...] datoen for dette direktivs ikrafttræden]* [...]. De **underretter straks** [...] Kommissionen **herom** [...].
 2. Disse **love og bestemmelser** [...] skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller **skal** ved offentliggørelsen ledsages af en sådan [...] henvisning. Medlemsstaterne [...] **fastsætter de nærmere regler for henvisningen**.
 3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og [...] **bestemmelser**, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
-